

Bullterrierin rotukohtainen jalostuksen tavoiteohjelma

1. Yhteenveto

2. Rodun tausta

Bullterrieri on englantilainen rotu, joka kehitettiin alunperin taistelukoiraiksi. Kun vuonna 1835 koiratappelut kiellettiin lailla, kasvatustyössä keskityttiin ulkonäön ja luonteen kehittämiseen. Rodun kantamuodon kehittäjä, James Hinks, käytti jalostukseen vanhaa englantilaista terrieriä (rotu, joka on jo sukupuuton kuollut), dalmatiankoiraa ja staffordshirenbullterrieriä, jolloin saatiin mukaan värilliset muunnokset rodusta. Tosin Englannin kennelklubi hyväksyi värilliset bullterrierit omaksi rodukseen vasta 1933. USA:ssa arvostellaan valkoiset ja värilliset vieläkin erikseen.

Bullterriereille tyypillisen kaarevan pään muodon (down face) kehitys alkoi Ensimmäisen Maailmansodan jälkeen, nykybullterrierin kehittäjänä pidetään Raymond Openheimeria. Nykyisin rodun suosio perustuukin osittain sen erikoiseen ulkonäköön. Rodun todellinen harrastaja ja ihailija tunnistaa lisäksi kuitenkin bullterrierin ihastuttavan ja erikoisen luonteen.

3. Järjestöorganisaatio ja sen historia

Suomen Bullterrieriyhdistys ry on perustettu Helsingissä vuonna 1977. Yhdistys on toiminut Suomen Kennelliiton ja Suomen Terrierijärjestön alaisena rotua harrastavana yhdistyksenä vuodesta 1993. Vuonna 1995 yhdistys valitsi ensimmäisen Jalostustoimikuntansa. Vuoden 2005 alussa yhdistyksessä oli jäseniä 237. Yhdistyksen hallitus valitsee jäsenten esityksestä jalostustoimikunnan, joka toimii hallituksen apuna sääntöjen määräämällä tavalla.

4. Nykytilanne

4.1. Populaation koko ja rakenne

Ensimmäinen bullterrieri tuli Suomeen 1938. Bullterrierillä on oma vankkumaton kannattajajoukkonsa, se on kuitenkin verrattain pieni rotu Suomessa. Rotu ei esim. mahdu 100 suosituimman rodun joukkoon. Pohjoismaista Ruotsissa ja Norjassa on Suomea suuremmat rekisteröintiluvut. Suosituin rotu on Etelä-Afrikassa, Australiassa ja tietenkin rodun kotimaassa Isossa-Britanniassa. Suomessa ongelmaa jalostuksellisessa mielessä ei aiheuta pieni kanta vaan se, että lähes kaikki yksilöt ovat läheistä sukua keskenään. Yhdistys suosittelee, että yhtä urosta ei tulisi käyttää jalostukseen Suomessa kuin kolme kertaa sen elinaikana. Bullterriereiden sukusiitosasteet ovat huolestuttavan korkeita ympäri maailmaa. Amerikassa teetetty tutkimus osoittaa bullterriereiden heterotsygotia-asteen pienimmäksi 28 tutkitusta rodusta. Tämä tarkoittaa että bullterrierin geenien vaihtelu on tutkituista roduista pienin. Heterotsygotia aste saadaan nousemaan käyttämällä ulkosiitosta ja vähentämällä sisäsiitosta rodussa. Suositeltava sukusiitosaste on alle 6,25 (serkusparitus).

Rekisteröinnit Suomessa 1994-2004

1994	48	2000	14
1995	33	2001	38
1996	35	2002	34
1997	25	2003	20
1998	23	2004	25
1999	31		

4.2. Luonne ja käyttöominaisuudet

Suomessa ja suurimmassa osassa rotua harrastavista maista bullterrieri on seurakoiran asemassa. Virallisesti se kuitenkin kuuluu terrieriryhmään. Bullterrieri on luonteeltaan määrätietoinen, rohkea, utelias ja älykäs, mutta kuten rotumääritelmäkin sanoo, tulisi bullterrierin olla myös kuriin mukautuvainen ja erittäin ihmisystävällinen. Koiran aktiivisuudesta johtuen yhdistys pyrkii kannustamaan omistajia koiriensa kanssa eri harrastusmuotoihin. Tämänpäivän koirissa on havaittavissa arkuutta joka on ristiriidassa rotumääritelmän kanssa. Kasvatustyössä tulisikin tulevaisuudessa panostaa huolella luonteeseen ja arkojen sekä aggressiivisten koirien käyttöä jalostukseen ei suositella. Yksi huolenaiheista tänä päivänä ovat astutuksien epäonnistumiset mm. luonteen vuoksi, nartut eivät anna astua ja urokset eivät uskalla tai osaa astua. Kasvattajat ovat alkaneet turvautua usein keinosiemennykseen vaikka olisi mahdollisuus normaaliin astutukseen. Huonosti pentujaan hoitaneen nartun ja uroksen joka omaa alentuneen sukupuolivietin jalostuskäyttöä tulisi harkita tarkoin. Rodussa esiintyviin kaikkiin luonteenpoikkeavuuksiin tulisi suhtautua kriittisesti, varsinkin ottaen huomioon maailmalla vallitsevan negatiivisen ilmapiirin ns. taistelukoiria kohtaan. Rodun taistelukoira-perimän huomioon ottaen käytössä olevien luonnetestien tulokset eivät sovellu suoraan käytettäväksi vedettävässä johtopäätöksiä rodun luonteesta. Ne harvat Suomessa luonnetestatut koirat ovat läpäisseet testin hyväksytyin pistein.

4.3. Terveys

Suomessa bullterriereillä todettuja sairauksia on useita. Vakavimpina voidaan todeta iho-ongelmat, sydämen vajaatoiminta sekä munuaisten vajaatoiminta sillä ne aiheuttavat koiralle kärsimystä jopa kuoleman. Suomen Bullterrieriyhdistyksen jalostusentavoiteohjelma suosittelee jalostukseen käytettäviltä koirilta tutkittaviksi:

Sydän (vuosittain)

Munuaiset (vuosittain)

Kuulo (BAER-testi)

Polvet

LONKAT, KYYNÄRNIVELET JA POLVET

Rodussa on tutkittu lonkkaniveldysplasiaa, kyynärniveldysplasiaa ja polvilumpion sijoiltaan menoa vuodesta 1986 yhdistyksen järjestämissä vapaaehtoisuuteen perustuvissa joukkotutkimuksissa. Yllä luetelluiden

sairauksien esiintyminen rodussa on epätavallista varsinkin ottaen huomioon ympäristön ja elinolosuhteiden vaikutuksen kyseisten vikojen muodostumisessa. Raskasrakenteisuudesta johtuen on rodulla kuitenkin riski sairastua luuston kasvuhäiriöihin (nivelrikko). Ongelmien ennaltaehkäisemiseksi yhdistys suosittelee, että kasvuiässä olevien koirien painoa ei liioiteltaisi. Tilastojen valossa rodun tilanne lonkka- ja kyynärnivelissä on hyvä, eikä suosituksia näiden suhteen ole syytä asettaa. Tilastollisesti myös polvet ovat Suomessa terveitä, mutta koska polvet ovat ongelma maailmalla olisi niitä syytä tutkia Suomessakin tilanteen säilyttämiseksi hyvänä.

SYDÄN

Rodussa esiintyy sydämen läppävikoja eri asteisena. Viat ovat suurella todennäköisyydellä perinnöllisiä. Sairauksien esiintymistä on alettu kartoittaa yhdistyksen toimesta vapaaehtoisten joukkotarkastusten yhteydessä suoritettavalla sydänkuuntelulla sekä kehoittamalla kasvattajia ja omistajia kuunteluttamaan koiran sydänäänet muun mahdollisen eläinlääkärikäynnin yhteydessä. Suoritettujen tutkimusten tuloksena on löytynyt sydämen sivuääniä koirilla. Mikäli eläinlääkäri kuuntelussa toteaa sivuäänen, tulisi koira lähettää tarkentaviin tutkimuksiin sydänsairauksiin erikoistuneelle eläinlääkärille, joka päättää koiran mahdollisesta jatkohoidosta. Mikäli koiralla todetaan sydänvika se luultavasti joutuu eläinikäiselle lääkitykselle, ja koiran rasittamista on jossain määrin rajoitettava. Sydänvikaa sairastava koira voi kuitenkin oikealla lääkityksellä ja hoidolla elää täysipainoisen elämän. Jalostukseen tulisi käyttää vain sydämeltään tutkitusti terveiksi todettuja yksilöitä. Koska läppävika on vakava sairaus ja se saattaa ilmetä vasta myöhemmällä iällä tulisi varsinkin jalostukseen käytettäviltä koirilta tutkia sydän vuosittain. Tulos tulee myös saattaa Suomen Kennelliiton ja yhdistyksen tietoon. Suomessa sairautta ei ole systemaattisesti kartoitettu. Tanskassa ja Isossa-Britanniassa tehtyjen tutkimusten valossa voidaan sanoa sairauden olevan yksi rodun suurimmista ongelmista.

MUNUAISET

Rodussa esiintyy perinnöllistä munuaisten vajaatoimintaa. Sairastuneen koiran oireisiin kuuluu lisääntynyt juominen, laihtuminen, haluttomuus ja pahoinvointi. Valitettavasti usein koira oireilee vasta kun suurin osa munuaisista on jo tuhoutunut. Sairautta pyritään toteamaan aikaisessa vaiheessa mittaamalla munuaisten kreatiini ja proteiini arvoja verestä tai virtsasta. Jalostuskoirilta seuranta suositellaan tehtävän vähintään vuosittain. Ruuminavaustulosten perusteella Suomessa tiedetään koiria kuolleen perinnölliseen munuaisten vajaatoimintaan. Koiraa jonka munuaisten toiminta-arvot poikkeaa hyväksytystä tasosta ei tulisi käyttää jalostukseen, ainakaan ennen kuin selventävät lisätutkimukset ovat suoritettu ja arvot palautuneet normaaleihin rajoihin. Perinnölliseen munuaisvikaan sairastunut yksilö menehtyy ennen pitkää hoidosta huolimatta. Suomessa ei ole tehty systemaattista kartoitusta sairauden yleisyydestä. Liitteenä ulkomailla tehdyt tutkimukset sairaudesta bullterrierillä.

KUULO

Bullterrieri kuuluu niiden rotujen joukkoon jossa esiintyy eniten kuuroutta. Kuurous todetaan eläinlääkärin suorittamalla BAER (Brainstem Auditory Evoked Response) testillä. Puolikuuroa yksilöä on mahdotonta todentaa ilman asianmukaista tutkimusta.. Puolikuuro koira voi elää lähes normaalia elämää, mutta perinnöllisesti se kuitenkin luetaan sairaaksi, joten sen jalostuskäyttöä tulisi tarkoin perustella. Lopullista periytymismekanismia kuuroudesta ei kuitenkaan ole vielä saatavissa. Jalostustoimikunta harkitsee tulevaisuudessa rodun liittämistä PEVISAAN kuulotutkimuksen osalta. Tähän mennessä vapaa-ehtoisesti suoritetuista kuulotutkimuksissa saadut tulokset viittaavat siihen, että ongelma on yleinen. Suomessa tutkituista 52:sta koirasta 7 oli puoli- tai kokonaan kuuroa. Rodun emämaa Iso-Britannia kieltää kuuron pennun myynnin ja Suomen Bullterrieriyhdistyksen jalostustoimikunta suosittaa noudattamaan tätä periaatetta. Liitteenä tilastot Suomessa tutkituista koirista, sekä USA:ssa tehty tutkimus koskien kuuroutta tietyissä koiraroduissa.

IHO-ONGELMAT JA ALLERGIAT

Rodussa esiintyy runsaasti erilaisia iho-ongelmia ja allergioita. Ihosairauksista yleisimmät ovat syvä karvatupen tulehdus (furunkuloosi) ja sikaripunkki sairaus (demodikoosi). Allergioista ruoka-aineallergia on yleisin, lisäksi esiintyy kosketusallergiaa ja ihossa esiintyvää hiivaa. Allergioista kärsivän koiran immuunijärjestelmän toiminta on alentunut. Hoito on usein kallista, vaikeaa ja aikaa vievää. Vaikeasta kroonisesta ihosairaudesta kärsivää koiraa ei tulisi käyttää jalostukseen sillä perinnöllisyyttä tai alttiutta sairastumiseen ei voida poissulkea. Iho-ongelmien esiintymistä rodussa ei ole voitu kartoittaa tarpeeksi tarkasti, koska siihen ei ole olemassa luotettavia tutkimusmenetelmiä.

4.3.1. PEVISA-ohjelmaan sisällytyt sairaudet

Bullterrieri ei kuulu tällä hetkellä PEVISA-ohjelmaan.

4.3.2. Muut Suomessa rodulla todetut merkittävät sairaudet

Sinkin imeytymishäiriö

eli letaali akrodermatiitti Letaali akrodermatiitti on perinnöllinen sairaus joka johtuu sinkin imeytymishäiriöstä. Siihen sairastuneet koirat kuolevat yleensä ennen 7 kuukauden ikää. Oireita ovat ihon krooniset muutokset, elimistön puolustusjärjestelmän muutokset sekä erilaiset bakteeri-infektiot. Perinnöllisyyttä ei vielä tunneta tarkasti, mutta letaalin akrodermatiitin epäillään periytyvän resessiivisesti. Suomessa Letaalia akrodermatiittia on tavattu muutamassa pentueessa. Yhdistelmää josta on syntynyt Letaali akrodermatiitti pentu ei tulisi uusia. Letaali akrodermatiittiin kuolleen pennun pentuesisaruksia ei suositella käytettävän jalostukseen. Liitteenä Letaali akrodermatiitti tapausselostus Suomesta ja ulkomaalainen artikkeli sairaudesta.

Hännänjahtaus eli tail spinning/chasing syndrooma

Hännän jahtaus on vakava sairaus joka pahimmallaan johtaa koiran lopettamiseen. Sairas yksilö saa kohtauksia joiden aikana se pyörii ympäri häntäänsä jahdaten joskus jopa pyörtymiseen saakka. Hännänjahtausta esiintyy myös lievempänä, kontrolloitavana muotona. Pyörimisen laukaisee usein jokin ulkopuolinen ärsyke. Koira saattaa käyttäytyä myös agressiivisesti jos pyörimistä yritetään keskeyttää. Vielä on epäselvää mikä sairauden aiheuttaa eikä perinnöllisyyttä varmasti tiedetä. Suositeltavaa olisi kuitenkin ettei spinnereitä käytetä jalostukseen. Suomessa on muutamia bullteriereitä lopetettu hännänjahtauksen vuoksi. Liite.

Epilepsia

Epilepsia eli kaatumatauti johtuu aivojen sähköisen toiminnan häiriöstä, jolloin koiralle tulee toistuvia kohtauksia. Kohtausten laatu vaihtelee käytöshäiriöstä jonkin ruumiinosan vapinaan ja kramppaamiseen, pahimmillaan koira makaa maassa tajuttomana kouristellen. Epilepsiaa on kahden tyyppistä: sekundaarista eli aivovauriosta johtuvaa ja Primaarista (varsinainen epilepsia) jonka syytä ja perinnöllisyyttä ei tarkoin tiedetä. Koska perityminen on vielä epäselvää ei epilektikkaa, eikä sen pentuesisaria suositella jalostukseen. Myöskään yhdistelmää josta on syntynyt epilektikko ei suositella käytettävän uudestaan. Epilepsiaa esiintyy kirjallisuuden mukaan 0,5 - 5,7 prosentilla kaikista koirista. Bullteriereillä epilepsiaa on todettu muutamalla yksilöllä Suomessa. Liite.

Raivosyndrooma

Raivosyndrooma on kohtauksittaista, hillitöntä aggressiivisuutta. Se ei ole käytöshäiriö vaan todennäköisesti fyysinen sairaus. Syy raivosyndroomaan löytyy todennäköisesti aivojen toimintahäiriöstä, ne saattavat olla eräs epilepsian muoto. Kohtauksia edeltää usein aistiharhat esim. nuoleminen tai näkymättömien "kärpästen" metsästys. Kohtausta seuraa usein totaalinen väsymys. Osa kohtauksista pystytään ehkäisemään epilepsialääkityksellä. Suomessa ei ole tiedossa yhtään raivosyndrooma-tapausta.

Kitalakihalkio

Kitalakihalkio johtuu yleensä ulkoisista tekijöistä sikiökaudella (esim. kortisoni). Joissakin tapauksissa sillä voi olla perinnöllinen taipumus tai emän ns. maternaalinen vaikutus. Tutkimusten mukaan perinnöllinen taipumus johtuu perimän yhdistelmästä, joka ei sellaisenaan siirry jälkeläisiin.

Vesihäntä

Vesihäntä tarkoittaa tulehdusta selkäytimen taaimmaisissa hermoissa, ja se esiintyy yleensä kylmien säiden tai uimisen jälkeen. Koira aristaa voimakkaasti takaosaansa ja erityisesti häntäänsä. Tulehdusta hoidetaan antibiottikuurilla ja oireet häviävät tavallisesti parissa päivässä. Vesihännän yhteydessä anaalirauhaset voivat myös tulehtua. Sairaus on erityisen tavallinen vedessä viihtyvien noutajakoirien keskuudessa, mutta sitä tavataan myös bullterrierillä johtuen bullterrierien ohueesta karvapeitteestä ja hännästä.

4.3.3. Yhteenveto rodulla muissa maissa tai kirjallisuudessa kuvatuista sairauksista

Maailmalla on alettu yhä enenevässä määrin kiinnittää huomiota rodun terveydentilaan. Monessa maassa on alettu testaamaan ahkerasti varsinkin jalostukseen käytettäviä yksilöitä (Ruotsi, Saksa, Iso-Britannia, Hollanti, Tanska, USA ja Australia). Rodun emämaan, Ison-Britannian rotuyhdistys kehottaa kasvattajia testaamaan sydämen, munuaiset, kuulon ja polvet. Lisäksi se suosittaa iho-ongelmista kärsivien yksilöiden pois sulkemista jalostuksesta. Hollanti on edelläkävijä maa BAER-testauksen suhteen, siellä ei koiraa voi rekisteröidä ellei sillä ole testitulosta. Kuten Suomessa myös muualla maailmassa todetaan iho-ongelmien ja allergioiden olevan rodun yleisin ongelma.

4.4. Ulkomuoto

Rodun fenotyyppissä eli ilmiössä esiintyy runsaasti vaihtelua. Tämä johtuu siitä, että rodussa lasketaan olevan neljä eri tyyppiä: bull-, terrieri-, dalmatialais- ja bullterrierityyppi. Jokaisella neljällä tyyppillä on omat tunnusomaiset piirteensä ja niitä käytetään jalostukseen keskenään geenipoolin monimuotoisuuden säilyttämiseksi. Huolimatta eri tyyppien antamasta vaihtelusta ulkomuodossa on tänä päivänä huomattavissa jossain määrin liiallista koon ja massan ihannointia. Vaikka rotumääritelmä ei annakaan raja-arvoja koolle, tulisi muistaa että rodun keskikoon suurentumisen myötä tulevat erilaiset nivelongelmat ja kasvuhäiriöt lisääntymään. Bullterrierin tulisi olla tiivis, vanttera ja ketterä. Sillä tulee olla maksimaalinen määrä massaa kokoonsa nähden, massalla tarkoitetaan voimaa ja lihasta. Liikunnan merkitystä ei voitane liikaa korostaa, väkisin lihotettu koira ei vastaa rotumääritelmän antamaa kuvaa rodusta, jonka alkuperäinen käyttötarkoitus oli taistelukoira. Pään muodon suhteen ei Suomessa ole havaittavissa mitään suurta yhtenäistä ongelmaa, muualla maailmassa kuitenkin näkee joskus liioiteltuja ns. papukaija-päitä. Pään muodon liiallinen ihannointi ja korostaminen näkyy rodun purenna huonontumisena. Toisaalta taas liian karski ja kulmikas pää ei vastaa rotumääritelmää. Bullterrierin pään tulisi olla kauttaaltaan sileä kuin hanhen muna, olematta kuitenkaan liioitellun kaareva profiililtaan. Purenna suhteen suurimmat ongelmat ovat sisäänpäinkääntyneet kulmahampaat, kapea alaleuka sekä alapurenta. Myös hammaspuutoksia esiintyy runsaasti, eniten puuttuu P1 ja P4 poskihampaita. Täydellisen purenna omaavia bullterriereitä tapaa nykyään aivan liian harvoin. Kasvattajien tulisikin kiinnittää huomiota purentojen parantamiseen. Yksi tämän päivän bullterriereiden puutteista rodun ulkomuodossa ovat puutteelliset kulmaukset sekä edessä, että varsinkin takana. Tämä heijastuu myös liikkeisiin. Valkoisen bullterrierin tulee olla kokonaan valkoinen lukuunottamatta pään alueella sallittuja värillisiä merkkejä. Värillisellä bullterrierillä tulee värin olla hallitseva. Lehmänlaikku eli pied-väri on huolestuttavasti lisääntymässä. Tätä väriä esiintyy eniten tietyissä sukulinjoissa. Samoin musta väri joka

on sallittu, mutta harmillisen dominoiva on lisääntynyt viime vuosina. Olisi toivottavaa, että kasvattajat kiinnittäisivät edes hieman huomiota myös värien periytyvyyteen ennenkuin arvostetuin väreistä, brindle katoaa rodustamme. Olisi toivottavaa, että kasvattajat pentuja rekisteröidessään kiinnittäisivät huomiota värien oikeellisuuteen. Sukutauluja myöhemmin tarkasteltaessa väärät värimerkinnot aiheuttavat vääriä tulkintoja värien periytyvyyden suhteen. Liitteenä rotumääritelmä.

5. Yhteenveto aiemman tavoiteohjelman toteutumisesta

Suomen Bullterrieri yhdistyksellä ei ole ollut käytössä voimassa olevaa jalostusentavoiteohjelmaa. Edellinen esitys on laadittu vuonna 1999 ja sitä ei hyväksytty Suomen Kennelliitossa liian tiukkojen vaatimusten takia.

6. Jalostuksen tavoitteet ja strategiat

6.1. Visio

Suomessa bullterrieri luokitellaan seurakoiraksi, se on kuitenkin aktiivinen ja toimielias koira, joka vaatii vähintäänkin peruskoulutuksen. Suurin osa koirien omistajista harrastaakin bullterrierinsä kanssa jotain esim. agility-, jälki-, tottelevaisuuskoulutusta ja suurimpana harrasteryhmänä näyttelyt.

Luonnetta tulee pyrkiä kehittämään jotta rotu itsepäisyydestään huolimatta on ihmisytävällinen, tasainen ja kuriin mukautuva. Väärässä ympäristössä ja väärissä käsissä bullterrieristä muodostuu nopeasti ongelmakoira. Pentuvälityksellä ja kasvattajilla on yhdistyksen lisäksi vastuu oikeanmukaisesta tiedottamisesta liittyen rodun ulkomuotoon, ominaisuuksiin, luonteeseen ja terveyteen. Tämän jalostusentavoiteohjelman tavoitteena on kannustaa kasvattajia testaamaan ja tutkimaan jalostukseen käyttämiään yksilöitä sekä niiden jälkeläisiä ja huolehtimaan täten pienen kantamme säilymisestä elinvoimaisena ja terveenä. Monipuolisilla jalostusvalinnoilla edesautetaan geenipoolin säilymistä monimuotoisena. Rodun ulkomuoto tulisi pyrkiä pitämään rotumääritelmän edellyttämällä tasolla.

6.2. Rotujärjestön tavoitteet

Suomen Bullterrieriyhdistyksen tavoitteena on kannustaa kasvattajia pyrkimään kohti hyväluonteista, tervettä ja rotumääritelmän mukaista bullterrieriä. Yhdistyksen tavoitteena on, että yhä useampi koira tutkitaan yllä olevien suositusten mukaisesti. Rodun terveystilannetta sekä Suomessa, että muualla maailmassa tulee seurata aktiivisesti. Myös tiedottamista rodun terveydentilasta ja mahdollisten ongelmien ehkäisystä tullaan lisäämään. Aggressiiviset ja arat yksilöt tulisi sulkea pois jalostuksesta. Voimakasta sukusiitosastetta tulisi pyrkiä pienentämään kaikin keinoin, sukusiitosaste olisi suotavaa pyrkiä pitämään alle 6,25% (serkusparitus). Geenipoolia ei saisi päästää entisestään kaventumaan, tässä auttaa mm. yhteistyö ulkomaalaisten

kasvattajien ja yhdistysten kanssa. Yksi tärkeä yhdistyksen tavoite on myös rodun tunnettavuuden lisääminen ja todenperäisen informaation jakaminen tästä monipuolisesta rodusta. Yhdistys kannustaa kasvattajia ja koirien omistajia avoimuuteen omissa koirissaan ja kasvateissaan esiintyvien mahdollisten ongelmien suhteen. Lisäksi yhdistys panostaa positiivisen tunnettuuden lisäämiseen painottaen mm. bullterrierin monipuolisuutta harrastuskoirana.

6.3. Rotujärjestön strategia

Bullterrierin seurakoiran asemasta huolimatta yhdistys tulee kannustamaan ihmisiä harrastamaan koiransa kanssa ja täten ohjaamaan toimeliaan rodun energian positiiviseen suuntaan. Innostuksen lisäämiseksi ja ylläpitämiseksi pyritään järjestämään leirejä ja koulutustilaisuuksia. Jotta jalostukselle asetetut tavoitteet saataisiin toteutettua Suomen Bullterrieriyhdistys tulee tiedottamaan suositeltavista toimenpiteistä yhdistyksen lehdessä Bulterissa ja järjestämään joukkotarkastuksia sekä terveystarkastuksia kasvattajille ja jäsenistölle rodun terveydentilan kartoittamiseksi. Yhdistys tukee rahallisesti osaa bullterriereille suoritetuista terveystutkimuksista (kuulo ja polvet). Tavoitteena on järjestää myös jalostustarkastuksia sekä kasvattajapäiviä tulevaisuudessa. Yleistä tietoutta terveydestä tullaan lisäämään niin kasvattajille kuin koirien omistajillekin. Rotua harrastavana yhdistyksenä Suomen Bullterrieriyhdistys on aktiivisesti mukana uusien ulkomuototuomareiden koulutuksessa.

6.4. Uhat ja mahdollisuudet

Suomessa uhkana koetaan rodun pienet rekisteröintimäärät, geenipohjan kapeneminen entisestään ja tärkeiden perintötekijöiden katoaminen. Samaa urosta ei tulisi käyttää yli kolme kertaa ja sukusiitosta tulisi välttää geenipoolin monimuotoisuuden säilyttämiseksi. Yhteistyö ulkomaisten kasvattajien kanssa olisi toivottavaa rotumme tulevaisuuden kannalta ja jalostusvalinnoissa tulisi etsiä koiria, joiden kautta saisimme uutta ja tervettä geeniperimää populaatioomme. Ääripään tyyppien jalostaminen on tekijä jota kannattaa välttää mm. papukaijapäät sekä liika massa ja koon ihannoiti. Suomen Kennelliiton ohella Suomen Bullterrieriyhdistys on huolissaan paperittomien ja salakuljetettujen pentujen tuonnin lisääntymisestä.

6.5. Varautuminen ongelmiin

Jalostustoimikunta aikoo keskittyä luonne- ja terveystiedottamisen lisäksi seuraamaan rodun sukusiitostilannetta ja auttamaan kasvattajia valitsemaan rodun tulevaisuuden kannalta parhaita jalostusratkaisuja. Tiedottamista tullaan lisäämään yhdistyksen lehden lisäksi myös jalostus- ja kasvattajapäivien kautta. Yhdistys auttaa ja neuvoo koirien uudelleen sijoituksissa sekä maksaa koirien ruumiinavaukset patologilla.

6.6. Toimintasuunnitelma JTO:n toteuttamiseksi

Jalostustoimikunta kerää tiedot kaikista tutkituista koirista ja tekee näiden perusteella yhteenvetoja ja johtopäätöksiä rodun terveydentilan

kehittymisestä. Näihin tuloksiin vedoten tullaan jalostusentavoiteohjelmaa päivittämään vastaamaan rotumme tulevaisuuden tarpeita. Lisäksi yhteistyötä jalostustoimikunnan ja yhdistyksen pentuvälityksen välillä tullaan lisäämään mm. siten, että pentuvälitys saa jalostustoimikunnalta tiedot jalostuksen tavoiteohjelman mukaisesti testatuista koirista. Nämä tiedot annetaan pentuvälityksestä eteenpäin pennunostajille ja rodusta kiinnostuneille. Terveystutkimustuloksia julkaistaan yhdistyksen lehdessä ja internet sivuilla.

7. Tavoiteohjelman toteutumisen seuranta

Jalostustoimikunta kerää saamansa tutkimus- ja kyselymateriaalin koirista ja tekee vuosittain yhteenvedot tutkituista koirista yhdistyksen lehteen. Myös eri kasvattajien tutkimusprosentteja omistamistaan ja kasvattamistaan koirista tullaan seuraamaan.

8. Lähteet

Esitys Suomen Bullterrieriyhdistyksen jalostuksen tavoiteohjelmaksi 1999
Suomen Bullterrieriyhdistys terveystutkimus 1997
Suomen Kennelliitto, tilastot

9. Liitteet

Sanna Regwanin tekemä kansainvälinen kysely rodun terveydentilasta 2003
Ison-Britannian Bullterrieri Klubin terveystutkimukset